

[Finansministeren]

Med disse bemærkninger indstilles lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Finansministeren (Christophersen):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån.

(Lovforslag nr. L 111).

Med nærværende lovforslag søger regeringen om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån til et samlet beløb på nominelt 75 mia kr. netto. Lovforslaget er udformet som en bemyndigelse dels til at forøge den indenlandske statsgæld, dels til at refinansiere afdrag på og indfrielser af indenlandske statslån. Under ét bliver der dermed tale om en bemyndigelse til at forøge den indenlandske statsgæld med netto 75 mia kr. fra tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Som led i regeringens bestræbelser for at forenkle statsadministrationen er bemyndigelsen udvidet til at omfatte nyudstedelser og forlængelser af præmieobligationslån, der hidtil har fundet sted med hjemmel i særskilte love. Dette nødvendiggør, at de særlige regler, der gælder for præmieobligationslån, er medtaget i loven. Regeringen agter dog ikke at udstede præmieobligationslån i større omfang.

På linje med den lånelov, der blev vedtaget i december 1982, er bemyndigelsen søgt som en nettobemyndigelse, da den centrale størrelse netop er statens nettolåneoptagelse og dermed ændringerne i statsgælden fremfor bruttolåneoptagelsen, der er påvirket af de valgte løbetider på statslånene.

Behovet for statslig låntagning må vurderes i lyset af skøn over de vigtigste likviditetspåvirkende faktorer, herunder især statens bruttokasseunderskud, udviklingen på betalingsbalancens løbende poster samt i den ikke-statslige nettolåntagning i udlandet. Under hensyntagen til den forventede udvikling i disse faktorer påregnes det, at den søgte bemyndigelse til at forøge den indenlandske statsgæld med 75 mia kr. vil kunne række et stykke ind i 1985. Set i lyset af, at regeringen kort tid efter sin tiltræden på baggrund af reviderede skøn over statsfinanserne måtte bede om en nettobemyndigelse på 100 mia kr., er det mig en glæde at kunne konstatere,

at det gennem tilrettelæggelsen af den økonomiske politik har været muligt at nedsætte størrelsen af nærværende bemyndigelse i forhold til den foregående.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Anden behandling af lovforslag nr. L 42:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af reglerne om hjælp til hjemmeboende handicappede børn samt ændrede regler om støtte til erhvervstet af motor-køretøjer til personer med invaliditet).

(Fremsat 19/10 83. Første behandling 25/10 83. Betænkning 6/12 83).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkning.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling**Torben Lund (S):**

Jeg skal gøre nogle enkelte bemærkninger om de ændringsforslag, der er stillet, og først vedrørende hjælpen til familier med hjemmeboende handicappede børn.

I den forbindelse synes jeg, det er tilfredsstillende, at socialministeren har opgivet den bemyndigelsesbestemmelse, som var fastsat i det oprindelige lovforslag. Selve bagatelgrænsen kommer nu til at stå i loven, og bagatelgrænsen kommer kun til at gælde for en del af de ydelser, der bliver givet efter bistandslovens § 48. Når man kan sige en del, er det, fordi der er tre meget vigtige undtagelser, nemlig tilfælde, hvor barnet har et vidtgående handicap, tilfælde, hvor der er tale om en kronisk lidelse, og endelig når det drejer sig om lavindkomstfamilier. Det er tre undtagelser fra bagatelgrænsen, som vi naturligvis er fuldstændig enige i.